

solidarnost je naša snaga

Solidarnost sa ratnim izbeglicama

ČIŠĆENJE SKLADIŠTA

28. novembar 2016.

Oko desetak aktivista iz celog sveta, zajedno sa Lekarima bez granica (MSF) i Refugee Aid Serbia (RAS), okupilo se da bi pomoglo u rešavanju pitanja šuge i vaši u napuštenim skladištima iza autobuske i železničke stanice, gde borave izbeglice. Jedna grupa volontera je radila dezinfekciju ćebadi koje ljudi koriste u skladištima. Druga grupa je dezinfikovala zgrade i stvari unutar skladišta. Treća grupa je u svakoj od zgrada, pre nego što su dezinfikovane, počistila svo đubre. Sa radom smo počeli oko 8:00 i ceo posao je završen oko 15:30. Ujutru smo se suočili sa upozorenjima od strane policije i čuvara okolnog parkinga, da će 2 od 3 zgrade tog dana biti srušene. Uprkos tome odlučili smo da počnemo sa radom i kasnije se ispostavilo da su gradske vlasti blefirale, bio je to samo jedan od pokušaja države da spreči aktiviste i volontere da pomognu izbeglicama.

Čišćenje skladišta je uključivalo čišćenje i izbacivanje svog đubreta koje je bilo u njima. Kada su volonteri ušli u zgrade i počeli čišćenje i skupljanje đubreta, ljudi koji su bili u tom prostoru, odmah su prišli u pomoć. U svakom od objekata bilo je između 100 - 150 ljudi, tako da je čišćenje ostvareno u neverovatnom timskom radu, a ni jezičke barijere nisu bile problem. Lekari bez granica su obezbedili sredstva za čišćenje, kao što su lopate, grabulje, metle, kao i maske zbog prašine i rukavice. Zgrade koje su napuštene dugi niz godina postale su mesto za odlaganje smeća, a ljudi ih tretiraju kao velike kontejnere. Izbeglice koje prolaze kroz Srbiju, ali su zaglavljeni u zemlji, morali su da se sklone u ove oronule i zapuštene zgrade, u kojima je akumulirano smeće godinama. Postoji samo jedan mali kontejner za smeće u toj oblasti, nema struje, nema tekuće vode (osim par polomljenih cevi iz kojih na nekim lokacijama curivoda), tako da su uslovi jadni i nezamislivi. Teško je preživeti jedan dan čišćenja tih objekata, a kamoli spavati i boraviti u njima mesecima. Nije ni čudo da ih ovi uslovi čine lokacijama pogodnim za vaške, šugu i druge bolesti. Ljudi u ovim zgradama nemaju pristup najosnovnijim resursima potrebnim za održavanje higijene. Mi smo skloni da saosećamo sa ljudima koji žive u nehumanim uslovima u Brazilu, Indiji, koji su dobro poznati slučajevi siromašnih četvrti, ali kada postoji sirotinjska četvrt ispred naše kuće, ljudi su okreću glavu i ignorišu ih.

solidarnost je naša snaga

Polje iza železničke stanice, pored skladišta, postalo je jedini toalet koji ljudi imaju. Pokrivena je fekalijama i smrad urina je izuzetno jak. Autobuska stanica naplaćuje 50 dinara za korišćenje njihovih toaleta, što je cena koja je prilično visoka čak i za lokalno stanovništvo, a predstavlja prepreku da izbeglice koriste te objekte - to je najbliži toalet ali za njih je potpuno nedostupan.

Tokom celodnevog čišćenja, naša odeća i obuća su bili prekriveni prljavštinom i prašinom, koja pokazuje kakve uslove izbeglice u Srbiji moraju da trpe. Država konstantno ponavlja svoje dobro uvežbane fraze da izbeglice u Srbiji imaju sve što im je potrebno u državnim centarima i da su zadovoljene njihove potrebe. Ko bi izabrao da živi u takvim uslovima pored ovih takozvanih centara koji ispunjavaju sve osnovne potrebe izbeglica, kako tvrdi država? Najveći objekat smo poslednji čistili. Dim od vatri koje izbeglice pale da bi se ugrejali i pripremili nešto hrane, unutar zgrade je bio nepodnošljiv, ne lože samo drvo, već sve što mogu naći - smeće, železničke pruge, natopljene uljem, kojih je puno u okolini železničke stanice, mokar karton, nameštaj itd. U ovoj poslednjoj zgradi sreli smo i neke od naših prijatelja iz Avganistana. Bili smo srećni što smo ih videli, što su živi i zdravi i što ćemo razgovorati sa njima. U isto vreme smo i slomljenog srca kad vidimo da su još uvek u Srbiji, posle svih ovih meseci. Granice su mesta nasilja gde se ljudi zadržavaju zarobljeni u jednom prostoru, a nedopušta im se da pređu u druge prostore. Srbija je postala zatvor za hiljade ljudi.

Kada su završili sa poslom, volonteri i aktivisti su imali luksuz da odu kući da uživaju u toplom stanu, tuširanju toplom vodom, presvuku se. Suočavanje sa ovom činjenicom je jedna od najzahtevnijih stvari; biti svestan svog privilegovanog položaja je važna stvar koju treba imati na umu. Umesto sažaljenja ili simpatije, izbeglice u Srbiji trebaju direktnu akciju, prave rezultate i solidarnost u svakom trenutku. Ono što može biti teško za neke ljude da rade nekoliko sati je svakodnevica i realnost drugih ljudi.

Zabeležili: Sofija i Mirko

